

"אני מרזים שאנחנו צדוקים!"

א.ב. יהושע נואם בעצרת שלי בת"א

ואם זה לא לרוחם! "כאשר היהודים מתפללים, עושה שלום, הם צועדים שלושה צעדים לאחור. זה סימלי. כדי לעשות שלום צריכים לסגת!"

רן כהן, חבר קיבוץ גן-שמואל סא"ל (מיל.) בצנחנים:

"מועמד מיפלת העבודה לראשות הממשלה מדבר על המילחמה הבאה שבה יקים את הליכוד הלאומי. אבל איש זה לא נשא מעולם רובה בקרב!"

מיכה מיימון, מראשי הפנתרים השחורים:

"המערך יצר את הפער העדתי. הליכוד לא עשה שום דבר כדי לחסלו. המפד"ל מסלפת את היהדות האמיתית ומזהה את עצמה עם לאומנות קיצונית. ואילו ד"ש מייצגת את הבורגנות השמנה, כפי שנוכחנו לדעת בבחירות הפנימיות שהיו בה."

"תנועת הפנתרים השחורים היתה תחילה האמנסיפציה של עדות-המיזרח. מי שרוצה לעשות צדק לעם הערבי, צריך להתחיל בעשיית צדק לבני ביתו, לעדות-המיזרח. עניי עירך קודמים!"

"לגוש אמונים אנחנו אומרים: שלמות העם קודמת לשלמות הארץ!"

"אנחנו לא יפינפשו ולא פוחדים מפני-השלום, כמו הניצים. אנחנו לא תבוסתנים, ולא נפחד לצאת לשדה-הקרב, אם יהיה צורך בכך. אבל הבעייה ה-פלסטינית היא אתגר מדיני-מוסרי, ולא אתגר צבאי. אנחנו נפתור אותה על בסיס מדיני ומוסרי."

א.ב. יהושע, הסופר, מחבר "המא-הב":

"בניגוד לרק"ח, אנחנו מבטיחים כבוד הדדי בין יהודים גאים וערבים גאים."

"בעוד מאה שנה יבוא חוקר וי-ישאל: מה היתה מפ"ם? מול תופעה זו יתנפצו לו כל התאוריות המקובלות של מדע-המדינה. מפ"ם היא מישפחה, המושך בעמוד (36)

אלא רק היהודים והפלסטינים יכולים לשים קץ לסיכסוך. כי שני עמים אלה צריכים לחיות כאן ביחד, אם זה לרוחם

נשיא המדינה נושא את נאום הברכה בעצרת שלי בירושלים

לפני חמישה שבועות ביקרו גילה אל-מגור ויהורם גאון אצל לובה אליאב, הפצירו בו להתייצב בראש מחנה-שלום. לובה סירב. הוא אמר להם: "אני ב' חוף"! אולם השניים לא הסתפקו ב' תשובה. בהיפרדם ממנו, אמרה גילה: "ברגע שתשנה את דעתך, קרא לנו. אנחנו נתגייס!"

השבוע, בליל-שבת, עמדה גילה אלמגור על במת קולנוע "תל-אביב" בתל-אביב, לפני תפאורת-ענק שעוצבה על-ידי חתן פרסי-ישראל, דני קרוון, שגם הוא התגייס למחנה. לקול רעם מחיאות-הכפיים של קהל האוהדים, ביניהם מאות ערבים, קראה ללובה אליאב לשאת את דברו כראש מחנה שלי.

היתה זאת עצרת-הייסוד של שלי, 29 יום אחרי שהמחנה קם במפתיע, בישיבת-לילה נרגשת, במישרדו של לובה. דיברו בה המועמדים מס' 1, 3, 5, 6, 9 ו-10 של המחנה: לובה אליאב, אורי אבנרי, ואלדי צאדק, רן כהן, מיכאל מיימון ו-א.ב. יהושע. מחיאות-הכפיים, ששיסעו את דבריהם כל כמה דקות, העידו על המוראל הגובר של המחנה.

לובה אליאב:

"זו הפעם הראשונה שאני מרגיש שאנחנו גדולים!"

"אנחנו הציונות האמיתית. אנחנו תנועת-העבודה האמיתית. אנחנו היהדות האמיתית. כי שלושתן שוחרות-שלום ב' יסודן!"

אורי אבנרי:

"בשלהי מילחמת-העצמאות, בשכ-בי בבית-החולים ליד חייל גוסס, התחלתי לכתוב ספר שהקדשתי להרוגי הסיבוב השני. הרוגי הסיבוב השני שוב אינם עימנו כיום. הרוגי הסיבוב השלישי אינם

עימנו. גם לא הרוגי הסיבוב הרביעי. אולם הרוגי הסיבוב החמישי נמצאים כאן. את כל תורת שלי אפשר לומר על רגל אחד: שלא יהיה סיבוב חמישי!"

"לעגו לנו. צחקו מאיתנו. אמרו לנו: אתם יכולים לדבר עם יאסר ערא-פאת, אך לא איש עם רעהו. אתם יכולים לעשות שלום עם הפלסטינים, אך אינכם יכולים לעשות שלום בין פלגי מחנה ה-שלום. הפרכנו את דברי הלוועים. הנה אנחנו, מחנה מאוחד!"

"מחנה זה הוא נהר, שלתוכו נש-פכים יובלים רבים. יובל סוציאליסטי (מוקד), יובל ליברלי (תנועת העולם הזה), יובל סוציאלי-דמוקרטי (לובה אליאב ו-אנשי החוג לליבון), יובל של הפנתרים, יובל דתי, ויובל גדול וחשוב של ערבי ישראל. עכשיו זורם הנהר, בכוח גדול הולך, לעבר הים - ים השלום, ים הצדק החברתי."

"ב-18 במאי יפתחו את העיתונים בקאהיר ובדמשק, בביירות ובצמחאן. ה-שאלה הראשונה תהיה: האם מסוגל מנחם בגין להקים ממשלה בישראל? והשאלה השניה תהיה: האם הצליח מחנה שלי? האם קם מחנה-שלום ישר-אלי גדול, המסוגל להשפיע על דרך ה-מדינה?"

ואליד צאדק חאג' יחיא, מנהל בית-ספר בכפר טייבה:

"אני במחנה שלי כערבי המתגאה בלאומיותו הבריאה והיוצרת, ואני נפגש כאן עם יהודים המתגאים בלאומיותם ה-בריאה והיוצרת."

"ליהודים שאינם מאמינים בשלום אני אומר - אתם כופרים ברעיון ה-ציוני!"

"לא הרוסים ולא האמריקאים,